

เทศน์เช้า วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้วันปีใหม่ วันปีใหม่ วันชีวิตใหม่ วันเริ่มต้นใหม่ ความผิดพลาดต่างๆ เราทิ้งไป แล้วจะเริ่มปีใหม่ของเรา

ในปีใหม่เราให้ ส.ค.ส. เราให้ของขวัญกัน ของขวัญของเราละ ถ้าวันปีใหม่นี้ประเทศชาติมีความร่มเย็นเป็นสุข ถ้าประเทศชาติมีความร่มเย็นเป็นสุข นี่ของขวัญที่มีค่ามากที่สุด

ของขวัญที่มีค่ามากที่สุดเพราะว่าถ้าประเทศชาติร่มเย็นเป็นสุข สมณะชีพรามณเฑาะว์มีโอกาสประพฤติปฏิบัติ เขาจะจัดเคาน์ดาวน์กัน เขาไปสวดมนต์ข้ามปีกัน มันมีความร่มเย็นเป็นสุขไปทั้งนั้นนะ ถ้าประเทศชาติร่มเย็นเป็นสุข นี่ของขวัญนี้เริ่มต้น แล้วอย่างอื่นจะตามมาเป็นชั้นๆ ขึ้นไป

ถ้าประเทศชาติมีความขัดแย้ง มีความกระทบกระทั่งกัน ทำสิ่งใดมันไม่เป็นความสุขไปทั้งนั้นนะ

เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เวลาพระพุทธศาสนาสอน สอนถึงการเสียสละ

ศาสนาพุทธศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี ความเป็นคนดีก็ต้องเป็นคนดีตามความเชื่อของเขา ถ้าความเชื่อของเรา เขาจัดเคาน์ดาวน์กัน เขามีความรื่นเริงกัน เขามีความสุขกัน ความสุขนั้นเพราะประเทศชาติของเราร่มเย็นเป็นสุข เพราะสังคมเราสั่งสอนมาดี รู้จักเคารพบูชากัน ให้เกรงใจต่อกัน

ถ้าไปสวดมนต์ข้ามปี สวดมนต์ข้ามปีก็พระพุทธศาสนา สวดมนต์ข้ามปี พอสวดมนต์ข้ามปี มันเป็นพิธีกรรมทั้งนั้นนะ เวลาพิธีกรรม พระพุทธศาสนาสอนให้ลึกซึ้งกว่านั้น เห็นไหม

เวลาคิดถึงแล้ว ก่อนที่เราจะออกมาเคานต์ดาวนกัน ก่อนที่เราจะออกมาสวดมนต์ข้ามปี เราได้ดูแลพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเราหรือไม่ ถ้าพ่อแม่ปู่ย่าตายายของเรา พระอรหันต์ของลูกๆ สิ่งที่มีชีวิตนี้มา มีชีวิตนี้มา เห็นไหม

ชาติ ชาติเกิดจากประชาชน ประชาชนนี้สี่ธงชาติสีแดง พระ นักบวชต่างๆ นี่ธงชาติเป็นสีเขียว เห็นไหม ชาว แดง ชาว แดง มีผู้นำที่ดี นำเงินเป็นพระมหากษัตริย์ สิ่งต่างๆ ความรุ่มเย็น เป็นสุขอันนั้น สิ่งนี้ที่มีคุณค่า

เราไปมองกันไปทีไหนไปไหน เราไปข้างนอกไปไหน อยากร่ำอยากรวย อยากมีฐานะต่างๆ

ใช้อยากร่ำอยากรวยขึ้นมา ถ้าร่ำรวยขึ้นมาแล้วครอบครัวเราแตกแยก ทุกอย่างมันไม่มีสิ่งใดที่มีความสุขขึ้นมาเลย เอามาทำไม

เวลาจำเป็นขึ้นมา อาหารนี้สำคัญมากนะ ปัจจัยเครื่องอาศัย ปัจจัย ๔ ปัจจัย ๔ ดำรงชีวิต เพชรก็กินไม่ได้ ทองก็กินไม่ได้ เงินก็กินไม่ได้ เวลาไปหลงป่าขึ้นไปไม่มีอะไรกินได้เลย แม้แต่สติปัญญาของตน มีอะไรดำรงชีพในป่า ดำรงชีพในป่า เก็บพืชพันธุ์ในป่าดำรงชีพได้

สิ่งที่ดำรงชีพได้นะ ปัจจัย ๔ ปัจจัย ๔ สำคัญ เพราะมันดำรงชีวิต ดำรงชีวิตไว้ทำไม ดำรงชีวิตไว้เจ็บช้ำน้ำใจใช่ไหม

ดำรงชีวิตไว้ ถ้ามีสติปัญญาดำรงชีวิตไว้ด้วยความภูมิใจ ใจ ด้วยความภูมิใจ เราได้อายุขัยขึ้นมาอีกหนึ่งปี เราจะดำรงชีวิตต่อไปข้างหน้า ถ้าเราดำรงชีวิตต่อไปข้างหน้า ถึงว่า ให้เป็นคนดี ให้ของขจัญ ให้สิ่งใดประสบความสำเร็จในชีวิต ถ้าประสบความสำเร็จในชีวิต มีมากน้อยขนาดไหน ถ้าไม่มีสติปัญญา สิ่งนั้นมันเป็นมิตรก็ได้ เงินสร้างคุณประโยชน์ก็ได้ เงินทำโทษก็ได้ เด็กๆ ขึ้นมา เด็กๆ ขึ้นมาถ้ามันไปเจอเพื่อนชักนำเป็นสิ่งที่ไม่ดีก็ได้

แต่ถ้ามีปัญหาขึ้นมาแล้วรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ ถ้ามันรู้จักประหยัดมัธยัสถ์ มันเกิดมาจากไหน มันเกิดมาจากเมล็ดภายในใจ มันเกิดมาจากพันธุกรรมของจิตๆ

จิตของคนที่ได้สร้างสมมาที่ดีมันรู้จักประหยัดรู้จักมัธยัสถ์ มันคิดแต่เรื่องดีงาม แต่ของคนขึ้นมามันร้องเรียกว่า สังคมรังแกฉันๆ พ่อแม่รังแกฉัน ครอบครัวรังแกฉัน รังแกฉันๆ

รังแกฉันๆ แล้วเอ็งทำอะไรบ้างละ

นิ้วของคนมันไม่เท่ากันใช่ไหม นิ้วก็ไม่ได้เท่ากัน คนเกิดมาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ คนที่เกิดมาดี คนที่เกิดมาดีคนที่มีอำนาจวาสนาขึ้นมา พ่อแม่ปู่ย่าตายายเป็นสัมมาทิฐิ

เวลาเกิดมา เกิดมาพ่อแม่จะพาไปทางเลวร้ายมันก็มีทั้งนั้นนะ สิ่งทีเลวร้าย เราเกิดมา เราอภิชาตบุตรดีกว่าพ่อกว่าแม่ เป็นผู้ที่ชักนำ

เวลาเกิดมาลูกคนแรก โอ้ย! ทุกคนเห่หอมดเลย

นี่ชักนำสังคมไปทางที่ดีก็ได้ เวลาต่างๆ นี่พันธุกรรมของจิตๆ เรื่องเวรเรื่องกรรม พระพุทธศาสนาใจ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมา บุญเพนิวาสานุสติญาณ จตุปปาตญาณ อาสวัชยญาณ

บุญเพนิวาสานุสติญาณ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาได้อย่างไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะใช่ไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาเพราะเป็นลูกของพระเจ้าสุทโธทนะใช่ไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดมาด้วยอำนาจวาสนาบารมีที่ความเป็นพระโพธิสัตว์อันนั้น พระเวสสันดร ตั้งแต่ย้อนไปท่านสร้างสม บุญญานุการของท่านมาสมบุรณ์แบบของท่าน ท่านได้ทำของท่านมา ท่านได้เสียสละของท่านมา ท่านได้กระทำของท่านมา

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเราเกิดมาๆ เราเกิดมาจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของเรา ในชาตินี้ ชาติปัจจุบันนี้ เพราะเราได้ชีวิตนี้มาจากพ่อแม่ทั้งนั้นนะ แต่จิตนิสัยมันได้สร้างของมันมา มันได้บ่มเพาะของมันมา มันได้ทำของมันมา นี่พันธุกรรมของจิตๆ

พระพุทธศาสนาสอนให้ทำคุณงามความดีๆ ใจ เราก็มาน้อยเนื้อต่ำใจ เราไม่ได้เป็นนิ้วโป้ง นิ้วโป้งมันมีประโยชน์ที่สุดในมือนี้ เราเกิดเป็นนิ้วก้อย นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วอะไรก็ได้ แต่เราทำคุณงามความดี เราทำคุณงามความดี คุณงามความดีเราทำเพื่อใคร ก็พันธุกรรมของจิต มันได้ตัดแต่งให้ดีขึ้นไป เพราะอะไร

เพราะเราน้อยใจอยู่นี้ใช่ไหม เราน้อยเนื้อต่ำใจอยู่นี้ว่าเราเกิดมาไม่เท่าเขาๆ

มันตรงไหนไม่เท่ากัน ไปถ่ายบัตรประชาชนสมบุรณ์แบบเหมือนกัน มันไม่เท่ากัน ตรงไหนล่ะ

มันไม่เท่ากันตรงน้อยเนื้อต่ำใจนี่ไง มันน้อยตรงที่มันไม่พอใจนั่นนะ แต่ถ้ามันสมบุรณ์แบบของมัน มันจะทุกข์จนเซ็งใจขนาดไหนเขามีความกตัญญูกตเวทียของเขา เขาเป็นเด็กที่ดีของเขา สังคมนั้นเขาชื่นชมบูชา เฮ้ย! ไอ้คนนั้นเป็นคนดีวะ ไอ้คนนั้นเป็นคนดีวะ

คนดีๆ มันดีที่การกระทำ ดีที่การประพฤติ ถ้ามันมีการกระทำ มันมีการประพฤติมา มันจะสูงต่ำแค่ไหน ไอ้มันมันส่วนประกอบ แต่ถ้ามันเป็นความจริง มันเป็นจริงเป็นนิจ เป็นการกระทำอันนั้น แล้วการกระทำอันนั้น เวลาออกมาบวชเป็นพระไง เวลาสวดมนต์ข้ามปีๆ เราจะดูแลรักษาหัวใจของเราข้ามปี หัวใจของเรา เรามาวัดมาวาของเรา เพราะอะไร

เพราะสิ่งที่เขาทำกัน กามคุณ ๕ เวลาพระพุทธรศาสนาสอนถึงศีล ๕ คนที่มีศีล ๕ สมบุรณ์แบบเขาทำของเขาได้

เฉลิมฉลองก็ขาดศีลแล้ว สุราเมรยมชฺชปมาทฏฐานา ขาดศีล ๕

ผู้ที่อยู่ในกามคุณ ๕ อยู่ในคุณประโยชน์ของโลก เฉลิมฉลองกันด้วยความสงบรวมเย็นฉลองกันด้วยความสนุกครึกครื้น ไปวัดไปวาขึ้นมาก็ไปสวดมนต์ข้ามปี

สวดมนต์ข้ามปีมันเป็นประโยชน์นะ แต่มันเป็นประเพณีวัฒนธรรม เป็นชาวพุทธที่เราสร้างคุณงามความดี เพราะประเทศชาติของเรามั่นคงไง เพราะประเทศชาติของเรามีจุดยืนไง สังคมเราสงบสุขไง เราถึงได้ทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดีเพื่อชีวิตๆ

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนทาน ศีล ภาวนา ทาน ศีล ภาวนา ใครมีสติปัญญาาก็จะไปวัดไปวาไปฝึกหัดพิจารณาของเรา ไปค้นคว้าหาหัวใจของตน

นี่ไง เวลาจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะๆ คนที่ทำสมาธิไม่ได้ก็ยังไม่ซาบซึ่งถึงความสำคัญของจิตของเรา ไม่ซาบซึ่งถึงสิ่งมีชีวิตในหัวใจนี้ เห็นแต่สิ่งมีชีวิตที่เป็นเปิด เป็นหมู เป็นเปิด เป็นไก่ เอาไว้กินเป็นอาหาร สิ่งมีชีวิตนั้นเขาเกิดมาเป็นอาหารๆ เราเกิดเป็นมนุษย์ เราเกิดเป็นสัตว์ประเสริฐ เราเกิดมาเป็นผู้ที่มีคุณค่า

แต่ถ้ามันมีสติปัญญาขึ้นมานะ เรายาวัดมาว่า เราพยายามหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธตามที่ครูบาอาจารย์เราสอน

เวลาครูบาอาจารย์เราสอนว่า ธรรมชาติของมนุษย์เกิดมาก็มีความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกนึกคิดธรรมชาติของมัน ความรู้สึกนึกคิดนี้ก็ไปศึกษาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา มันก็เอาจมาเป็นมโนกุฎดอกไม้มานะระดับหัวใจของตน ยิ่งใหญ่ มีความรู้ มันยังทุกข์อยู่นั่นละ

แต่ถ้าเราเชื่อ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน ปิยัติคือการศึกษาศึกษามาเพื่อความมั่นคงของศาสนา ศึกษามาๆ ทรงจำธรรมวินัยไว้ ศึกษามาเพื่อประพฤติปฏิบัติ ศึกษามาเพื่อค้นคว้า เวลาค้นคว้าขึ้นมา เราจะได้สัจจะความจริงขึ้นมาในหัวใจของเรา

เราไปร้านขายยา เราซื้อยามามันก็มีฉลากกำกับมาให้กินเช้า กลางวัน เย็น ให้กินเช้า กลางวัน นี่ได้แต่ฉลากมา ได้แต่อ่าน ไม่รู้เรื่องอะไรเลย

ศึกษาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงจำธรรมวินัยๆ เข้า กลางวัน เย็น อย่างละเม็ด ก่อนอาหาร หลังอาหาร เออ! แต่มันก็ยังไม่ได้ผลประโยชน์

เราเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา เรามีครูบาอาจารย์ของเราที่ประพฤติปฏิบัติ เราจะไปวัดไปวาค้นคว้าหาหัวใจของเรา หาหัวใจของเรานะ แกะซอง แกะซอง เปิดขวดยา หายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ เปิดหัวใจของเรา

แต่มันจะเปิดได้ เห็นไหม ในยานั้นมันมีก๊าซพิษ เวลาเปิดขึ้นมามันจะระเบิดออกมาเลย เวลาเราหายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ หัวใจมันไม่ยอม “เขากำลังฉลองเคานต์ดาวน์กันนะ เขากำลังจุดพลุกันปัง! ปัง! ใ้เรามาเดินจงกรมอยู่นี่เป็นคนทุกข์คนยาก เป็นคนไม่มีอำนาจวาสนา ใ้คนมีอำนาจวาสนาเขากำลังดื่มกินอยู่นั่น ใ้เราคนทุกข์คนเข็ญใจ”

แต่ถ้ามันมีสติปัญญา ก๊าซพิษ ก๊าซที่มันขับเคลื่อนมันจะเบาบางลง เปิดออกมา ใ้โฮ! สมุนไพร กลิ่นของมันหอมชื่นใจ หอมเตะจมูกเลย ถ้าเราพุทโธๆ มันเบาบางลง ใ้กิเลส ความเครียดมันเบาบางลง ถ้ามันสงบระงับเข้ามาได้ เวลามันค้นคว้าหาหัวใจของมันเจอ ใ้โฮ! สิ่งที่มีคุณค่ามันอยู่ที่นี้ มันไม่ได้อยู่ในตู้เซฟ มันไม่ใช่อยู่ที่บัญชีธนาคาร มันไม่ใช่อยู่ที่ไหนเลย

ชีวิตนี้ที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะๆ สิ่งที่มีค่ามากๆ ไง พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกไ้
ให้ชีวิตนี้มาไ้ ถ้าให้ชีวิตนี้มา มันสร้างเวรสร้างกรรมมา มันได้เกิดเป็นมนุษย์ไ้ แต่มันไม่ได้เกิด
เป็นมนุษย์มันก็เกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหมถ้ามันทำคุณงามความดี ถ้ามันทำความชั่ว
มันก็เกิดนรกอเวจี

เวลาไปเกิด เวลาเกิดแล้วมันไม่รู้จัก มันไม่รู้จักตัวมันเอง มันไม่รู้จักสิ่งรอบข้าง มันไม่
รู้จักส่งออกไป มันไม่เคยรู้จักตัวมันเองเลย แล้วได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา
เราได้มีสติปัญญาของเรา เรามาชวนขายของเรา เราพยายามค้นคว้าหาใจของเรา

เวลามันค้นคว้า มันส่งบระจับเข้าไป โอ้โฮ! นี่ไ้ สิ่งมีชีวิตๆ สิ่งทีเียนว่ายตายเกิดใน
วัฏฏะๆ ครูบาอาจารย์ของท่านบอก จิตนี้เป็นนักท่องเที่ยวๆ ในปัจจุบันนี้มันท่องเที่ยวมาเกิด
เป็นเรานี่ไ้ ถ้ามันท่องเที่ยวมาเกิดเป็นเราแล้วเราทำอะไร

เราเกิดในโลกนี้ด้วยอำนาจวาสนา เกิดมาแล้วประเทศไทยร่มเย็นเป็นสุข เขาฉลอง
เคานต์ดาวนกันนะ ไปสนุกครีกครั้น ไ้ไ้มันเป็นผลของการกระทำตั้งแต่บุพเพนิวาสานุสติญาณ
ตั้งแต่อดีตชาติมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะก็เป็นพระ
เวสสันดรมาก่อน นี่มันเกิดมาจากนั้น มันเกิดมาจากการกระทำอันนั้น นี่มันมีผลมีบุญนะ มันได้
ขัณฑ์ออกมาให้เราเกิดมาเป็นมนุษย์อยู่ไ้ เรายังไม่รู้จักราคูณค่าของการเกิดเป็นมนุษย์อีกหรือ
เราไม่รู้จักราคูณค่าของเราไ้ไหม

ชีวิตที่มีค่าๆ ไ้ แล้วเวลากิเลสมันบีบคั้นก็ อู๊ย! มันทุกข์มันยาก สังคมรังแกเรา พ่อแม่
รังแกเรา ทุกคนรังแกเรา

ใครรังแกเอ็ง กิเลสในใจเอ็งรังแกเอ็งเอง เอ็งคิดคนเดียว เอ็งคิดเอาเอง นี่ไ้ เพราะอะไร
เพราะมันโดยการครอบงำของกิเลส เห็นไหม

แต่ถ้ามีสติปัญญาเข้าไป พอมันสงบเข้ามา สงบคืออะไร สงบคือความคิดที่มันรังแกเรา
คนรังแกเรา สังคมรังแกเรา...มันสงบจากความน้อยเนื้อต่ำใจอันนั้นไ้

ธรรมชาติของจิตมันออกสู่ สิ่งทีูกู้คืออารมณ์ที่มันสร้างขึ้น มันปั่นแต่งขึ้น เราก็ไปรู้สิ่งที
กิเลสมันปั่นแต่งขึ้นแล้วเราก็พอใจไปกับมัน แล้วเราก็ทุกข์เราก็กายไปกับมันอีก เห็นไหม

เราพุทโธๆ เราจะรู้พุทโธ เราจะไม่วอมไปรู้อารมณ์นั้น เราไม่วอมให้ผู้รู้ไปรู้อารมณ์นั้น
แบกหามอารมณ์นั้น ทุกข์ยากกับอารมณ์นั้น เราพยายามเอาความรู้สึกของเราไปฝากไว้ ไป
สัมผัสไว้กับพุทโธ เป็นชื่อขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พุทโธ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
หายใจเข้านี้พุท หายใจออกนี้โธ

แล้วคนก็บอกว่า หนูก็พุทโธมาตลอดเลย ยิ่งพุทโธมันยิ่งเครียด ยิ่งพุทโธมันยิ่งลำบาก
พุทโธไม่เห็นได้อะไรเลย สู้ไปวัดไม่ได้ ไปหาหลวงพ่อกุ๊กซ้างมีความทุกข์ เขาบ้วนน้ำลายใส่หัวที่
หนึ่ง พวंग! หายเลย ทุกข์ของหนูหายหมดเลย แต่มาพุทโธๆ มันทุกข์มันยาก มันไม่เคยได้อะไร
เลย

คนเราไม่ฝึกหัดก็ไม่ได้ ช้างเผือกในชนบท เวลาการกีฬาแห่งประเทศไทยเขาก็ไป
แสวงหามา เอาช้างเผือกมาฝึก ฝึกจนเขาเป็นนักกีฬามีชื่อเสียงระดับชาติ แต่ช้างเผือกที่เขาเอา
มาฝึก ช้างเผือกเอามาเยอะแยะมาฝึก แล้วที่ประสบความสำเร็จเป็นช้างเผือกๆ จะมีสักกี่ตัว
ช้างเผือกขนาดมีแหวแล้วมาฝึกยังเป็นไปได้ยาก แล้วที่มันมีแหวแล้วฝึกได้ยาก

นี่เหมือนกัน หัวใจของเรา สิ่งที่ยั่งยืนมันตายมันทำอย่างไร

แต่ถ้ามันเป็นจริงๆ ถ้ามันเป็นจริงเราพุทโธๆ ของเรา ถ้าจิตมันสงบระงับเข้ามา สิ่งที่มีค่า
มากๆ พอมันมีค่ามาก เห็นไหม ในพระพุทธศาสนาห้ามรังแกกัน ห้ามเบียดเบียนกัน ห้ามทำลาย
กัน เพราะเห็นคุณค่าตรงนี้ไง

เราเกิดเป็นมนุษย์เท่ากัน เรามีสิทธิเสรีภาพเหมือนกัน เรามีความรู้สึกเหมือนกัน
ความรู้สึกนี้กฎหมายก็เขียนบังคับไม่ได้ กฎหมายเขียนบังคับได้แต่ความผิดพลาดการกระทำ
ของมนุษย์เท่านั้น แต่กฎหมายไม่สามารถเขียนบัญญัติความรู้สึกนึกคิดของคนได้ มันมหัศจรรย์
ขนาดนั้นนะ แล้วมันสงบมา มันสงบเข้ามาแล้วมันจะมีความมหัศจรรย์ขนาดไหน แล้ว
มหัศจรรย์แล้วนะ ถ้ามันน้อยไปเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง ไปเห็นกายของเรา

ทางโลกเห็นกายของเราละ “โอ้ย! มนุษย์นี้พิจารณาภายนอกนะ ร่างกายนี้เปรียบเหมือนโลง
ศพ โลงศพนะ มีแต่ซากศพอยู่ในโลงนั้น โลงนั้นตกแต่งไว้”

มันไม้ทั้งนั้นนะ มันไม้เพราะอะไร มันไม้เพราะมันไม่เคยเห็นจิตของมัน จิตของมันไม่ได้พิจารณา เหมือนของเรา เราคิดของเราไป แต่ผู้ที่กระทำผิดมันไม่เคยสำนึกตัวเลย มันจะแก้ไขได้อย่างไร

แต่ถ้ามันสงบเข้าไปถึงตัวมัน มันเห็นโทษของมัน มันสำรอกกายของมัน มันเป็นความจริงของมัน ถ้าเป็นความจริง พระพุทธศาสนาสอนที่นี่ ครูบาอาจารย์เราสอนที่นี่

ของขวัญของเราคือชาติร่มเย็นเป็นสุข สมณะชีพราหมณ์ถึงมีโอกาสดำประพฤติปฏิบัติ สมัยหลวงปู่มั่น สงครามโลกครั้งที่ ๒ นะ เวลาเราคิดถึงครูบาอาจารย์แล้วมันสะท้อนใจ มันขาดแคลนไปหมดนะ

มันมีแต่ความขาดแคลน มีแต่ความทุกข์ความยาก ผ่าผ่นแพรพรวณที่หนองผือไม่มีนุ่งห่มนะ เวลาได้สิ่งใดมา หลวงปู่มั่นท่านก็ให้หลวงตาเป็นคนควบคุมดูแล หลวงตาก็แจกผ้าแจกผ่อนไปก่อน หลวงตาท่านขาดแคลนขนาดไหน

คนที่มีคุณธรรมในหัวใจ คนที่จิตใจเขาเป็นธรรมนะ ทั้งๆ ที่เขาถวายเป็นหลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นบอก “ไอ้พวกปลายแถวนะ ให้มันไปก่อน เพราะอะไร เพราะมันขาดแคลน”

“แล้วตัวหลวงปู่มั่นล่ะ”

“ตัวหลวงปู่มั่นเดียวมันก็ต้องได้ เขาก็ถวายเป็นหลวงปู่มั่นนั่นแหละ”

นี่หัวใจที่เป็นธรรมๆ หัวใจที่เป็นธรรมมันเป็นธรรมโดยจิตได้สำนึก ไม่มีสิ่งใดเข้าไปสะท้อนสิ่งนั้นได้ นี่ถ้ามันเป็นธรรมนะ

ประเทศชาติร่มเย็นเป็นสุข สมณะชีพราหมณ์จะได้ประพฤติปฏิบัติ จะได้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของเรา เวลาเรากราบพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์มันจะได้ถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ สมบูรณ์แบบโดยการกราบเคารพบูชาของเรา มันจะเป็นรัตนตรัยของเรา มันจะเป็นที่พึ่งของเรา

เราอุทิศมาเยอะ เราไปเจอน่วยทหารสำคัญๆ เวลาเขาจัดครบรอบหน่วยของเขาเนะ เขาไม่นิมนต์พระ เขาเอาแต่พระพุทธรูปกับพระธรรม เขาเอาพระพุทธรูปตั้งไว้ แล้วเขาฉลองหน่วยของเขา เขายกย่องเขาไม่เอาพระสงฆ์ พระสงฆ์เขาไว้ใจไม่ได้

แต่สุดท้ายแล้วเขาได้มีพ่อแม่ที่ดี พ่อแม่อบรมบ่มเพาะ เขาก็กลับมา เพราะพ่อแม่เขาสอนเขา “ลูกเอ๋ย! ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนเลว ในพระสงฆ์มันก็มีพระสงฆ์ที่ดีนะ มันไม่มีพระสงฆ์ที่เลวไปทั้งหมดหรอก”

ฉะนั้น ชาวพุทธต้องหูตาสว่าง ชาวพุทธนะ กาลามสูตร อย่าเชื่อใครทั้งสิ้น เราไม่ใช่เชื่อของเรานะ โอ้ย! ทุกอย่างจะดีไปหมด ทุกอย่างจะดีไปหมด

ในสังคม แม้แต่อาหารเราเก็บไว้มันยังเน่ามันยังบูดเลย ของเราซื้อมาแฉ่แฉ่วเลยนะ ผลไม้ซื้อมานี้ โอ้โฮ! มีแต่ความสดใหม่ เด็ดออกมาจากต้น เก็บไว้เดี๋ยวก็เน่า

ในของของเรา เราเก็บไว้ เรายังรักษาไม่ดีมันยังเน่ายังเปื่อยเลย ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนเลว ฉะนั้น เราต้องมีหูมีตาใจ เราแสวงหาของเรา

แล้วถ้ามันแสวงหาไม่ได้ เห็นไหม ในคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาทำบุญกุศลมากที่สุดคือทำกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ต่างๆ ทำลงมา พอถึงที่สุดแล้วถ้าไม่มีเลย ให้ทำสังฆทาน สังฆทาน ที่เราถวายสังฆทานอยู่นี้ไง

การถวายสังฆทาน สังฆทานของเรา แล้วเราก็ต้อง “ไม่ถวายสังฆทานไม่เป็นบุญนะ จะถวายสังฆทานตลอดไป”

สังฆทานหมายความว่าเจตนา เจตนาถวายถึงพระสงฆ์สังฆะที่ดี ถ้าเรามีเจตนาที่ดีแล้วไม่ต้องไปให้พระหลอกว่า “ต้องอย่างนั้นสมบุญอย่างนี้สมบุญ” พระมันหลอกอีกนะ “สังฆทานของฉันสมบุญ สังฆทานของคนอื่นไม่ดี” แล้วมันก็เวียนเทียนอยู่นั่น สังฆทานสมบุญแต่มันเวียนเทียนนะ มันเวียนกันอยู่นั่นนะ

ฉะนั้น สังคมทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนเลว ฉะนั้น เวลาเขาอบรมบ่มเพาะแล้วเขาได้คิดของเขา เขาไปขอขมาลาโทษจากพ่อจากแม่นะ เพราะพ่อแม่ของเขา พ่อแม่เขาดีมาก “ถ้าลูกจะทำอย่างนี้ เราจะขาดจากพ่อจากแม่กัน”

ไอ้โฮ! เขาสำนึกเลยนะ “เราจะขาดจากลูกจากแม่กัน” เขาสำนึกได้ เขาต้องไปขอขมาลาโทษแม่ของเขา แล้วเขาก็ต้องใช้สายตาของเขาเลือกเองว่าพระดีและพระไม่ดี แล้วเวลาเขาทำบุญหน่วยของเขา เขาก็มีสมบุญ พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์

เวลาคนได้ผลกระทบมาทั้งนั้นนะ เพราะศาสนาเราสองพันกว่าปี สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง เจริญรุ่งเรืองแล้วก็ต้องตกต่ำเป็นธรรมดา

เขาจุดพลุกันหมดนะ จุดปังๆๆ เงินไม่รู้ก็พันล้านหมดไปแล้ว นี่มันสูงขึ้นไปแล้วก็ต้องตกต่ำเป็นธรรมดา แต่ชีวิตของเราไง ผลประโยชน์ของเราไง พุทธะของเราไง เราต้องรักษาของเรา ทำเพื่อเรา

วันนี้วันปีใหม่ ปีใหม่ถ้าจะได้พรก็ต้องพรจากสติปัญญา หูตาสว่างไสว แล้วมีสติปัญญาอย่าเชื่อใครง่ายๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนกาลามสูตร อย่าเชื่อแม้แต่พระสงฆ์พูด อย่าเชื่อว่าเป็นครูบาอาจารย์ของเรา

อยู่ด้วยกันมันเห็น ศีลจะรู้ได้ต่อเมื่อมันอยู่ด้วยกัน ธรรมะจะรู้ได้ตอนพูดนี้ ถ้าโง่ก็พูดโง่ๆ ถ้าฉลาดมีเกร็ดมีความรู้บ้าง มันจะพูดถึงความเป็นจริงออกมา

อย่าเชื่อ แล้วพิสูจน์ แล้วตรวจสอบ แล้วถ้าเป็นความจริง เราก็หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานจะทามกลางหัวใจของเรา ถ้ามีสติมีปัญญาขึ้นมาจะเป็นภาวนามยปัญญา

ภาวนามยปัญญาสามารถฟาดหวักละได้ ภาวนามยปัญญาสามารถถอดถอนกิเลสได้ นี่ธรรมที่มีคุณค่าที่สุดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

วันนี้วันปีใหม่ เราพยายามฝึกฝนกันให้เรามีสติปัญญา มีสติปัญญาเพื่อชีวิตของเรา เพื่อสิ่งที่ยังดำรงชีพนี้อยู่ เพื่อความก้าวหน้าทั้งทางโลกและทางธรรม คือการประพฤติปฏิบัติให้หัวใจของเรามีคุณค่าขึ้นมาสมกับเป็นสิ่งที่ชีวิตสมกับมันเป็นพุทธะ สมกับที่มันมีคุณค่า แต่ไม่มีใครดูแลมัน

หลวงตาท่านพูดประจำ หัวใจนี้เรียกร้องความช่วยเหลือ แต่พวกเราทิ้งๆ ขว้างๆ แล้วก็ไปดูแลลาภสักการะภายนอกเป็นของที่ยิ่งใหญ่ แล้วทิ้งหัวใจของตนไป เอวัง